

POSUDEK DIPLOMOVÉ – RIGORÓZNÍ PRÁCE Mgr. Bc. ŽANETY POKORNÉ

Právní úprava péče o zdraví obyvatelstva v českých zemích 1918- 1966 (112 stran bez povinných příloh, 136 stran celkem)

Mgr. Bc. Žaneta Pokorná **žádá o uznání** úspěšně, s výborným hodnocením obhájené **diplomové práce za práci rigorózní.**

V naší právněhistorické literatuře dosud není komplexně a vyčerpávajícím způsobem zpracována právní regulace zdravotnictví. Posuzovaný spis je žádoucím příspěvkem k jejímu dalšímu poznání. Autorka si vytýčila za úkol postihnout vývoj právní úpravy na jednotlivých stupních správního systému státu na území Čech ve vymezeném časovém období. Vychází ze znění odpovídajících právních norem do roku jejich vydání 1965.

Text rozdělila v zásadě na dvě hlavní části podle časové posloupnosti, prvou zahrnující vybrané právní předpisy pro dobu od vzniku republiky do roku 1938, druhou od poloviny 40. let po r. 1965. Respektuje tak obvyklou periodizaci státní a právní historie našeho novodobého státu, ovšem s tím, že pouze zmiňuje na dvou stranách jinak neobvykle dlouhé práce (cca 135 stran) etapu 1939 – 1945. Učinila tak po dohodě s vedoucím diplomové práce, aby vynikla kontinuita domácího zákonodárství a právního řádu ČSR vůbec, bez rušivých, násilných zásahů okupační moci do domácího vývoje a případně také s ohledem na celkový rozsah spisu.

V celém díle se autorka snaží o teoretický, čistě juristický přístup, jak naznačuje bohatý poznámkový aparát (372 odkazů převážně na právní normy, 109 zákonů a nařízení, kterými se pisatelka zabývala. Využila přes dvě desítky pramenů legislativní povahy, dále archivní dokumenty a více než 50 titulů odborné literatury uváděné v příloze).

V mnoha souvislostech analyzovaná problematika přímo nabízela medicínské, nikoliv čistě právní pohledy na zkoumané otázky a zajímavé exkurzy nad právní rámec, přesto se jim autorka dokázala ubránit. Poměrně široce koncipované téma by při takovém pojetí mohlo ztěžovat či komplikovat hlavní linii výkladu.

V koncepci výkladu je neobvyklé zúžení autorčina zkoumání jen na historické území, obvykle nazývané zemí českou (nikoli „české země“ apod.). Částečně odlišný právní vývoj v dalších „historických“ zemích čeká na své budoucí autory.

S nepokrytým zaujetím pro zkoumanou tematiku pisatelka po krátkém úvodu, v němž vymezila lokálně i časově předmět svého bádání, přistoupila k podrobnějšímu výkladu právní regulace užších úseků veřejné zdravotní péče, tak jak vznikala ve druhé polovině 19. století. Soustředila se zejména na zdravotní péči o chudé a na vybrané otázky činnosti lékařů – jejich práva a povinnosti vůči pacientům, odpovědnost vůči příslušným státním institucím a částečně též na zdravotní prevenci.

Ve druhém hlavním úseku svého spisu – Veřejná zdravotní péče v letech 1945-1966- autorka podává dílčí témata opět hlavně ze sociálního hlediska. Jsou to péče o mládež, ochrana před TBC, hygienická péče. Přibližuje zde čtenáři nové směry v organizaci zdravotní péče po roce 1945 zaváděné obligatorně a centrálně státem. Zaujme např. mimo jiné výklad o zestátnění zdravotních poraden na str. 95 a n.

Práce je kvalitním spisem vytvořeným právněhistorickou metodou. Na základě výsledku vlastního studia pramenů autorka přispívá k vědeckému zpracování dané problematiky. Vytknout mohou pouze v menším počtu se vyskytující drobné písařské a formální nedostatky.

Doporučuji obhajobu, u které by se kandidátka mohla zaměřit na právní úpravu vztahu lékaře a pacienta v období 1945-1965.

Posuzovaná diplomová práce splňuje požadavky kladené na rigorózní práce, za kterou ji doporučuji uznat. Doporučuji současně obhajobu a následnou rigorózní zkoušku.

V Praze dne 3. listopadu 2017

.....
doc. JUDr. Ladislav Soukup, CSc.
oponent